



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 89

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 februarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 664 din 15 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexei nr. 2 la Legea nr. 63/2011	2–3
Decizia nr. 685 din 20 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 35 și art. 38 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006	4–6
Decizia nr. 806 din 24 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	7–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
34. — Hotărâre pentru acordarea unor ajutoare de urgență suplimentare în cazul persoanelor rănite în tragicul eveniment din 30 octombrie 2015	9–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
531. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind impozitele, contribuțiile și alte sume reprezentând creanțe fiscale, care se plătesc de contribuabili într-un cont unic	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 664

din 15 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexei nr. 2 la Legea nr. 63/2011

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroi	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexei nr. 2 la Legea nr. 63/2011, excepție ridicată de Claudiu-Viorel Ciucă în Dosarul nr. 4.833/63/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 360D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.833/63/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexei nr. 2 la Legea nr. 63/2011**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Claudiu-Viorel Ciucă cu prilejul soluționării apelurilor împotriva Sentinței civile nr. 4.630 din 16 septembrie 2014, pronunțată de Tribunalul Dolj — Secția de conflicte de muncă și asigurări sociale într-o cauză având ca obiect cererea de acordare a unor drepturi bănești.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul susține, în esență, că prin Legea nr. 63/2011 salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate, prin scoaterea sporurilor din salariul de bază, iar quantumul salariilor a rămas la același nivel cu cel avut conform Legii nr. 285/2010. Se arată că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, începând cu 1 ianuarie 2010, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice trebuia făcută cu salariile prevăzute de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, iar, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină, începând cu 1 ianuarie 2011, la quantumul avut în luna iunie 2010, deci la nivelul prevăzut de Legea nr. 221/2008.

6. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată, sens în care reține că prevederile legii de salarizare care dispun cu caracter general cu privire la modul de salarizare a personalului didactic și didactic auxiliar începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011 nu sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate și că niciunul dintre textele a căror neconstituționalitate se invocă nu are legătură cu normele constituționale pretins încălcate. Reține că autorul excepției pare a critica, în realitate, interpretarea legii de către instanța de fond și că asupra acestui aspect este competentă a se pronunța doar Curtea Constituțională, nu și instanța judecătorească în fața căreia s-a ridicat excepția.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare au fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozițiilor încheierii de sesizare, dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011, precum și dispozițiile anexei nr. 2 la Legea nr. 63/2011.

11. Curtea observă că, deși Legea nr. 63/2011 reglementează salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ în anul 2011, având așadar aplicabilitate limitată în timp, potrivit Deciziei sale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor criticate din Legea nr. 63/2011, întrucât actul normativ menționat produce efecte juridice în cauzele în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate. De altfel, Curtea reține că aplicabilitatea Legii nr. 63/2011 a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015.

12. Dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 au următoarea redactare:

— Art. 1: „(1) *Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2011, personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ beneficiază de drepturile de natură salarială stabilite în conformitate cu anexele la prezenta lege.*

(2) *Cuquantumul brut al salariilor de încadrare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este cel prevăzut în anexele nr. 1, 2, 3a și 3b, după caz.*”

— Art. 2: „(1) *Încadrarea personalului prevăzut la art. 1 se face potrivit prevederilor prezentei legi.*”;

— Art. 6: „*Orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă.*”

Anexa nr. 2 la Legea nr. 63/2011 prevede salariile de încadrare pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, precum și dispozițiile anexei nr. 2 la Legea nr. 63/2011 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare celor formulate în cauzele de față. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 338 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 29 iunie 2015, Decizia nr. 285 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 25 iunie 2015, Decizia nr. 77 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 13 mai 2015, și Decizia nr. 481 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 12 noiembrie 2014.

15. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). Curtea a statuat că Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat și că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementările deduse controlului de constituționalitate.

16. Curtea a mai constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

17. În ceea ce privește critica autorului excepției potrivit căreia actele normative din domeniul salarizării personalului didactic

încalcă art. 147 alin. (4) din Constituție deoarece contravin considerentelor reținute prin Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, și Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea constată că, prin Decizia nr. 553 din 15 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2015, a arătat că cele statuate prin respectivele decizii nu au incidență față de conținutul normativ al textelor legale examinate, situațiile avute în vedere cu prilejul pronunțării lor fiind diferite. Astfel, în Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011, Curtea s-a referit la neconstituționalitatea dispozițiilor unei ordonanțe de urgență ale cărei reglementări urmăreau să contracareze măsurile de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptate de Parlament prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, situație ce nu poate fi confundată cu cea a adoptării unor noi măsuri în domeniul salarizării printr-o nouă lege adoptată de Parlament, așa cum este cazul Legii nr. 63/2011. De asemenea, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, Curtea Constituțională, analizând pe calea controlului de constituționalitate *a priori* dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, a arătat că măsurile privind diminuarea salariilor cu 25% erau constituționale atât timp cât îndeplineau condițiile art. 53 din Constituție, între altele referindu-se și la caracterul temporar al acestor măsuri. Curtea a arătat, într-adevăr, că începând cu data de 1 ianuarie 2011 se revine la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, dar cele statuate de Curte nu pot fi interpretate ca reprezentând un obstacol pentru Parlament ca, în viitor, în funcție de condițiile economice și sociale avute în vedere, să adopte o nouă politică de salarizare, așa cum a procedat prin dispozițiile Legii nr. 63/2011.

18. În final, Curtea a subliniat că, deși legiuitorului îi revine rolul de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare, în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie o prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, soluția și considerentele cuprinse în deciziile anterior menționate își găsesc aplicabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Claudiu-Viorel Ciucă în Dosarul nr. 4.833/63/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că prevederile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexei nr. 2 la Legea nr. 63/2011 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 685

din 20 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 35 și art. 38 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 35 și art. 38 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, excepție ridicată de Lavinia Doru Andronic și Anca Lavinia Andronic în Dosarul nr. 5.141/226/2014 al Judecătorei Făgăraș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 464D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea „Ecoterm” — S.A. Făgăraș, consilierul juridic Iulia Roxana Mailat, cu delegație depusă la dosar, și se constată lipsa autorilor excepției de neconstituționalitate. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, având în vedere faptul că asupra dispozițiilor criticate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat.

4. Reprezentantului Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 4 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.141/226/2014, **Judecătoria Făgăraș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 35 și art. 38 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006**, excepție ridicată de Lavinia Doru Andronic și Anca Lavinia Andronic într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită obligarea la plata debitului restant pentru energie termică și a majorărilor de întârziere.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 5 pct. 35 din Legea nr. 325/2006, care definesc utilizatorul de energie termică — respectiv ca fiind unul sau mai mulți consumatori de energie termică, beneficiar al serviciului public de alimentare cu energie termică, iar în cazul condominiilor, prin *utilizator* înțelegându-se toți consumatorii din condominiul respectiv —, sunt contrare art. 44 alin. (1), alin. (2) teza întâi și alin. (5) din Constituție, deoarece, în realitate, sunt incluși toți proprietarii de imobil-apartament din condominiu, chiar și aceia cu instalații proprii de încălzire care nu sunt racordați la sistemul public de alimentare cu energie termică. Astfel, obligațiile sunt stabilite în sarcina

proprietarului atât pentru coloanele de distribuție aparținând rețelei de distribuție interioară a energiei termice care alimentează corpurile de încălzire, amplasate pe proprietatea individuală sau comună, cât și pentru coloanele de încălzire aparținând rețelei de distribuție interioară a energiei termice, proiectată și montată în vederea asigurării încălzirii incintelor aparținând proprietății individuale sau comune, chiar și pentru zona de subsol tehnic care nu este un spațiu destinat încălzirii. În acest context susțin că un „proprietar” nu poate fi considerat implicit „utilizator”, în sensul art. 5 pct. 8 din Legea nr. 325/2006, din moment ce nu consumă în scop propriu energie termică de la sistemul public de alimentare cu energie termică, nefiind încălzit nici apartamentul în proprietate și nici spațiul comun. Consideră că, în realitate, serviciul public de alimentare cu energie termică, prin coloanele de încălzire și de distribuție, este cel care folosește spațiul din subsolurile imobilului proprietate privată, fără a-i despăgubi pe proprietarii acestuia.

7. Referitor la prevederile art. 38 alin. (2) din Legea nr. 325/2006 susțin că acestea sunt neconstituționale, întrucât obligă un proprietar de apartament individual, cu care nu există raport juridic, să plătească cotă-parte din pierderea tehnologică inerentă furnizării energiei termice persoanelor care sunt racordate la sistemul de încălzire centralizat și, în acest mod, proprietarul debransat suportă în fapt un cost nedatorat.

8. **Judecătoria Făgăraș** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, definiția noțiunii de „utilizator de energie termică” realizată prin art. 5 pct. 35 din Legea nr. 325/2006, precum și obligația instituită prin art. 38 alin. (2) pentru proprietarii apartamentelor individuale situate în imobile de locuit tip condominiu, care sunt deconectate de la rețeaua de alimentare cu energie termică, de a plăti o cotă-parte din cheltuielile cu energia termică consumată pentru încălzirea spațiilor aflate în proprietate indiviză, proporțional cu cota indiviză, nefiind în contradicție cu prevederile constituționale invocate. În acest sens se arată că aceste cheltuieli sunt generate de părțile comune dintr-un imobil de tip condominiu, obiect al coproprietății forțate care aparține tuturor proprietarilor apartamentelor sau spațiilor cu altă destinație decât cea de locuințe din imobilul respectiv.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, sens în care arată că, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, legea stabilește conținutul și limitele dreptului de proprietate, legiuitorul ordinar fiind competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. În plus, legiuitorul poate institui forme speciale de asociere ce urmăresc apărarea unor interese de ordin general, așa cum este și asociația de proprietari. Ca atare, în cadrul acestor asociații, pentru existența

unei bune conviețuiri, legiuitorul a reglementat plata unor cheltuieli, printre acestea se află și plata unei cote-părți din cheltuielile cu energia termică consumată pentru încălzirea spațiilor aflate în proprietate indiviză, proporționale cu cota indiviză, de către proprietarii apartamentelor individuale situate în imobile de locuit tip condominiu, care sunt deconectate de la rețeaua de alimentare cu energie termică, aspect care nu este de natură să aducă atingere dreptului de proprietate privată.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 pct. 35 și art. 38 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 27 iulie 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 5 pct. 35: „*În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: [...] 35. utilizator de energie termică — unul sau mai mulți consumatori de energie termică, beneficiar al serviciului public de alimentare cu energie termică; în cazul condominiilor, prin utilizator se înțelege toți consumatorii din condominiu respectiv;*”;

— Art. 38 alin. (2): „*(2) Proprietarii apartamentelor individuale situate în imobile de locuit tip condominiu, care sunt deconectate de la rețeaua de alimentare cu energie termică, plătesc o cotă-parte din cheltuielile cu energia termică consumată pentru încălzirea spațiilor aflate în proprietate indiviză, proporțională cu cota indiviză.*”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1), alin. (2) teza întâi și alin. (5) referitor la dreptul de proprietate privată.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 5 pct. 35 din Legea nr. 325/2006, astfel cum acestea sunt edictate, prin lor conținutul normativ nu conțin elemente care să reglementeze sau să afecteze aspecte cu privire la dreptul de proprietate, ci definesc semnificația și înțelesul noțiunii de „*utilizator de energie termică*”, folosite în cuprinsul Legii nr. 325/2006, respectiv unul sau mai mulți consumatori de energie termică, care beneficiază de serviciul public de alimentare cu energie termică, iar în cazul condominiilor, prin *utilizator* înțelegându-se toți consumatorii din condominiu respectiv. Astfel, această definiție a noțiunii de „*utilizator de energie termică*” este o aplicare a prevederilor art. 25 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu denumirea marginală — Determinarea conceptelor și noțiunilor —, potrivit căroră, în cadrul soluțiilor legislative, trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite.

16. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia prevederile art. 38 alin. (2) din Legea nr. 325/2006 sunt contrare dispozițiilor constituționale care consacră dreptul de proprietate privată, întrucât obligă proprietarul unui apartament dintr-un condominiu,

apartament debransat de la rețeaua de alimentare cu energie termică, la plata unei cote-părți din pierderea tehnologică inerentă furnizării energiei termice persoanelor ale căror apartamente sunt racordate la sistemul de încălzire centralizat și, în acest mod, proprietarul debransat suportând în fapt un cost nedatorat, Curtea reține că această critică nu este întemeiată.

17. Potrivit art. 44 alin. (7) din Constituție, dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea unei bune vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului. Astfel, legiuitorul are obligația constituțională de a stabili cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, astfel încât să nu fie afectate interesele generale sau interesele particulare legitime a altor subiecte de drept. În acest context au fost adoptate mai multe acte normative care să reglementeze atât cadrul general de realizare, exploatare și administrare a locuințelor sau organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, cât și unele măsuri privind desfășurarea activităților specifice serviciilor publice de alimentare cu energie termică utilizată pentru încălzire și prepararea apei calde de consum, respectiv producerea, transportul, distribuția și furnizarea energiei termice în sistem centralizat, în condiții de eficiență și la standarde de calitate, în vederea utilizării optime a resurselor de energie și cu respectarea normelor de protecție a mediului. Având în vedere situația de indiviziune forțată, este necesară instituirea unui cadru legal pentru asigurarea unei bune vecinătăți și conviețuiri, în acest sens fiind, spre exemplu, Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001 (abrogată în prezent), Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, precum și prevederile criticate în prezenta cauză sau chiar unele prevederi referitoare la coproprietatea forțată, coproprietatea asupra părților comune din clădirile cu mai multe etaje sau apartamente din Codul civil — Legea nr. 287/2009, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011.

18. Din punctul de vedere al regimului juridic, proprietatea comună pe cote-părți se împarte în coproprietate obișnuită și temporară și coproprietate forțată și perpetuă, iar în cazul coproprietății forțate asupra dotărilor și utilităților comune dintr-un imobil cu mai multe locuințe, potrivit art. 3 lit. c) din Legea nr. 230/2007, obiectul proprietății comune forțate îl constituie toate părțile dintr-un condominiu care nu sunt apartamente sau spații cu altă destinație decât aceea de locuință, sens în care este Decizia nr. 376 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 8 august 2014. Referitor la părțile comune din clădirile cu etaje și apartamente, exercitând controlul de constituționalitate asupra unor prevederi din Legea locuinței nr. 114/1996, Curtea a reținut caracterul perpetuu al coproprietății, ieșirea din indiviziune nefiind posibilă (a se vedea în acest sens Decizia nr. 20 din 21 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 4 aprilie 2003).

19. Totodată, art. 647 alin. (3) — *Regimul juridic general*, cuprins în cartea a III-a — *Despre bunuri*, titlul II — *Proprietatea privată*, cap. IV — *Proprietatea comună*, secțiunea a 3-a — *Coproprietatea forțată*, subsecțiunea 1 — *Dispoziții comune* din Codul civil, reglementează obligația fiecărui coproprietar de a suporta, în mod proporțional cu cota-parte indiviză, cheltuielile pentru întreținerea și conservarea bunului comun. Stabilirea cheltuielilor pentru întreținerea și conservarea unui bun comun, respectiv suportarea proporțională a cheltuielilor, se face prin

raportare la întinderea cotei-părți ce revine fiecărui proprietar, iar în situația în care bunul comun are caracter accesoriu, cota-parte se stabilește prin raportare la întinderea bunului principal. Aceste dispoziții au format obiectul controlului de constituționalitate, sens în care este Decizia nr. 376 din 26 iunie 2014 (precitată), prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Art. 652 — *Stabilirea cotelor-părți* —, cuprins în subsecțiunea a 2-a — *Coproprietatea asupra părților comune din clădirile cu mai multe etaje sau apartamente* din Codul civil, prevede modul în care se stabilesc cotele-părți din imobil prin raportarea suprafeței utile din imobil la totalul suprafețelor utile a spațiilor locative din clădiri. Potrivit art. 649 — *Părțile comune* — din Codul civil sunt considerate părți comune, în măsura în care prin lege ori prin act juridic nu se prevede altfel, instalațiile de apă și canalizare, electrice, de telecomunicații, de încălzire și de gaze de la bransament/racord până la punctul de distribuție către părțile aflate în proprietate exclusivă.

20. Așadar, ca instituție juridică, coproprietatea forțată și perpetuă exprimă conceptualizarea legală a unor relații de fapt și de drept dintre coproprietarii unui bun în cazul imposibilității fizice, concrete, de ieșire din indiviziune a acestora, cum sunt, spre exemplu, părțile comune ale unui condominiu, ca părți de construcții și instalații destinate deservirii mai multor apartamente.

21. Exercițând controlul de constituționalitate asupra unor prevederi din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, Curtea a statuat că, sub aspectul participării la cheltuielile comune, nu are relevanță dacă persoana este sau nu membru al unei asociații de proprietari, întrucât această obligație rezultă din starea de indiviziune forțată cu privire la părțile comune în care se află toți proprietarii. În acest sens, Curtea a reținut că art. 2 din Legea nr. 230/2007 prevede că, datorită acestei stări de indiviziune forțată, proprietarii au obligația să ia măsuri cu privire la drepturile și obligațiile comune ce le revin tuturor asupra proprietății comune, în plus, existența unor spații în proprietate comună și perpetuă, imposibilitatea încheierii unor contracte individuale cu marii furnizori de utilități de către toți proprietarii, indiferent că sunt sau nu membri ai asociației de proprietari, sunt elemente care impun constituirea unei structuri organizate, care să acționeze în numele și pentru interesul comun, sens în care este Decizia nr. 1.155 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 28 ianuarie 2008. În acest context, Curtea constată că cele reținute în decizia menționată se aplică *mutatis mutandis* și în ceea ce privește obligația proprietarilor

apartamentelor individuale situate în imobile de locuit tip condominiu, care sunt deconectate de la rețeaua de alimentare cu energie termică, de a plăti o cotă-parte din cheltuielile cu energia termică consumată pentru încălzirea spațiilor aflate în proprietate indiviză, proporțională cu cota indiviză.

22. Ca atare, în virtutea prevederilor constituționale, legiuitorul are atât obligația de a crea cadrul legal pentru respectarea asigurării bunei vecinătăți și a bunei conviețuiri în cazul deținerii în proprietate comună a unor spații, caracteristică condominiului, cât și deplina libertate de a stabili în sarcina proprietarilor apartamentelor individuale situate în imobile de locuit tip condominiu anumite obligații. Împrejurarea că titularul dreptului de proprietate asupra apartamentului situat într-un condominiu a optat pentru debransarea proprietății sale individuale de la rețeaua de alimentare cu energie termică nu îl exonerează pe acesta de executarea obligațiilor care îi incumbă în calitate de coproprietar asupra spațiilor comune ale condominiului, inclusiv a plății cotei-părți din cheltuielile cu energia termică consumată pentru încălzirea spațiilor aflate în proprietate indiviză. Astfel, Curtea reține că reglementarea acestei obligații nu conduce la încălcarea dreptului de proprietate, întrucât chiar art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție prevede că proprietatea este garantată, însă conținutul și limitele exercitării acestui drept sunt stabilite prin lege.

23. Așadar, soluția legislativă criticată, având drept scop legitim buna administrare și gestionare a părților comune, respectiv a utilităților din cadrul condominiilor, este o măsură adecvată și necesară atingerii scopului urmărit, păstrând, în același timp, un just echilibru între interesele individuale ale coproprietarului și cele generale, colective, care rezultă din însăși natura coproprietății forțate și perpetue. De aceea, stabilirea unei asemenea condiționări privind dreptul de proprietate privată, respectiv obligarea proprietarilor apartamentelor individuale situate în imobile de locuit tip condominiu, care sunt deconectate de la rețeaua de alimentare cu energie termică, să plătească o cotă-parte din cheltuielile cu energia termică consumată pentru încălzirea spațiilor aflate în proprietate indiviză, proporțională cu cota indiviză, reprezintă o măsură etică proporțională cu scopul urmărit, fără a afecta substanța dreptului de proprietate privată.

24. Față de cele prezentate, Curtea constată că prevederile criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale privind dreptul de proprietate privată, ci, dimpotrivă, constituie o expresie a acestora în plan infralegal.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lavinia Doru Andronic și Anca Lavinia Andronic în Dosarul nr. 5.141/226/2014 al Judecătoriei Făgăraș și constată că dispozițiile art. 5 pct. 35 și art. 38 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Făgăraș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 806

din 24 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Pavel Țiudic în Dosarul nr. 4.312/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 684D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru Agenția Națională de Integritate, doamna Ioana Lazăr, director general al Direcției Generale Juridice, cu delegație depusă la dosar, lipsind autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că în ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, referitor la egalitatea în fața legii, consideră că prevederile legale criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică și prin urmare nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale menționate. Depune concluzii scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 114 din 10 martie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 731 din 16 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.312/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Pavel Țiudic într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unui raport de evaluare a respectării regimului juridic al conflictelor de interese emis de Agenția Națională de Integritate — Inspekția de Integritate.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală potrivit căreia „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*” în măsura în care îngrădesc încadrarea în muncă în condițiile legii a unor categorii de persoane față de alte categorii de persoane.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile legale criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, neputându-se reține încălcarea dispozițiilor constituționale menționate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este inadmisibilă, deoarece autorul acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 76 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții legale care au următorul cuprins:

— Art. 76 din Legea nr. 161/2003: „(1) *Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București sunt obligați să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu emită o dispoziție, în exercitarea funcției, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I.*

(2) *Actele administrative emise sau actele juridice încheiate ori dispozițiile emise cu încălcarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.”;*

— Art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004: „*Aleșii locali au un interes personal într-o anumită problemă, dacă au posibilitatea să anticipeze că o decizie a autorității publice din care fac parte ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru: a) soț, soție, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv.”;*

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de

neconstituționalitate și nu precizează în concret în ce constă contradicția dintre textele legale criticate cu dispozițiile constituționale invocate, pretinsa neconstituționalitate fiind motivată doar prin prezentarea situației sale de fapt. Curtea observă că textul de referință este unul general, iar din simpla sa invocare raportată la situația de fapt nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate.

15. Prin urmare, având în vedere că excepția de neconstituționalitate nu este motivată, aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, fiind contrară prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora *sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate.*

16. De altfel, Curtea a reținut în mod constant în jurisprudența sa că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu”, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că „*sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți*” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012).

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Pavel Țiudic în Dosarul nr. 4.312/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru acordarea unor ajutoare de urgență suplimentare în cazul persoanelor rănite în tragicul eveniment din 30 octombrie 2015

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 28 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unor ajutoare de urgență ca sprijin financiar suplimentar față de cel acordat în baza Hotărârii Guvernului nr. 925/2015 privind acordarea unor ajutoare de urgență familiilor victimelor tragicului eveniment din 30 octombrie 2015 și pentru suplimentarea bugetului Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice pe anul 2015 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2015, denumite în continuare *ajutor suplimentar*, pentru familiile persoanelor grav afectate, denumite în continuare *răniți*, în tragicul eveniment produs în clubul „Colectiv” din municipiul București, în data de 30 octombrie 2015 și care beneficiază de servicii medicale în ambulatoriu, denumite în continuare *tratament*.

(2) Ajutoarele suplimentare prevăzute la alin. (1) se acordă pentru persoanele care însoțesc răniții la tratament și asigură sprijin pentru aceștia, denumite în continuare *însoțitori*.

(3) Ajutoarele suplimentare prevăzute la alin. (1) se acordă pentru o perioadă de maximum 180 de zile, indiferent dacă tratamentul se efectuează în țară sau în străinătate în statele membre ale Uniunii Europene, în statele membre ale Spațiului Economic European sau în alte state, dar nu mai târziu de împlinirea termenului de 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri.

(4) Însoțitorul este persoana astfel cum este definită la art. 2 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 925/2015. Prin excepție, atunci când nu există un membru al familiei, însoțitorul poate fi altă persoană care are capacitatea deplină de exercițiu a drepturilor civile, precum și capacitatea fizică și psihică de a însoți și ajuta rănitul.

(5) Perioada prevăzută la alin. (3) este suplimentară față de perioada/perioadele de spitalizare pentru care se acordă ajutoarele de urgență prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 925/2015 și se calculează de la data externării rănitului din unitatea spitalicească.

(6) Perioada prevăzută la alin. (3) se calculează fracționat, în funcție de succesiunea perioadelor de spitalizare și de tratament.

Art. 2. — (1) Ajutoarele suplimentare prevăzute la art. 1 se acordă în următoarele cuantumuri:

a) echivalentul în lei a câte 200 euro/zi, în cazul tratamentului în străinătate;

b) câte 200 lei/zi, în cazul tratamentului în țară în altă localitate decât cea în a cărei rază teritorială domiciliază sau are reședința rănitul;

c) câte 50 lei/zi, în cazul tratamentului în țară în localitatea în a cărei rază teritorială domiciliază sau are reședința rănitul.

(2) În situația tratamentului în străinătate, însoțitorul beneficiază și de o sumă pentru costul transportului în limita echivalentului în lei a 1.500 euro.

(3) Suma prevăzută la alin. (2) se acordă doar în situația în care însoțitorul nu a beneficiat de suma prevăzută la art. 1 alin. (4) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 925/2015.

(4) Pentru ajutoarele de urgență acordate în cazul tratamentului în străinătate, nivelul în lei se calculează după cum urmează:

a) la cursul euro stabilit conform prevederilor art. 1 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 925/2015, în cazul în care însoțitorul a beneficiat de ajutorul prevăzut de această hotărâre;

b) la cursul euro stabilit de Banca Națională a României în ziua anterioară celei în care însoțitorul a depus cererea prevăzută la art. 3, în situația în care însoțitorul se deplasează pentru prima dată în străinătate.

(5) Dacă din calcul rezultă o sumă fracționară, aceasta se rotunjește la leu în favoarea însoțitorului.

Art. 3. — (1) Ajutoarele suplimentare prevăzute la art. 1 se acordă la cererea însoțitorului.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) este însoțită de copia actului de identitate al însoțitorului și de copia actului de identitate al rănitului.

(3) Modelul cererii se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, în termen de 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei hotărâri.

(4) Cererea și documentele doveditoare prevăzute la alin. (2) se depun și se înregistrează la agenția județeană pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, denumite în continuare *agenții teritoriale*, în a cărei rază teritorială locuiește însoțitorul, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la externarea rănitului din unitatea sanitară.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), pentru însoțitorii care au domiciliul sau reședința stabilite în județele țării, dar care se află pe raza municipiului București pentru a oferi sprijinul lor răniților, cererea se poate depune la Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, care o va transmite agențiilor județene pentru plăți și inspecție socială în a căror rază teritorială domiciliază sau au reședința însoțitorii.

(6) În situația în care răniții au fost externați înainte de publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri și au efectuat tratament în ambulatoriu, cererea prevăzută la alin. (1) se depune de către însoțitori în termen de 10 zile lucrătoare de la data publicării prezentei hotărâri.

(7) În situația în care rănitul și însoțitorul acestuia se află în străinătate, cererea prevăzută la alin. (1) se depune la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Ministerului Afacerilor Externe în termenele prevăzute la alin. (4) și (6). Ministerul Afacerilor Externe, prin intermediul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale acestuia, transmite cererea, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la depunerea de către însoțitor, la Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială.

Art. 4. — (1) În vederea certificării perioadei de tratament în țară sau în străinătate Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială transmite lunar Ministerului Sănătății, în ultima zi a lunii, lista cu solicitările înregistrate până la acea dată, inclusiv cele de prelungire prevăzute la art. 6. Lista conține numele, prenumele și codul numeric personal ale însoțitorului, numele, prenumele și codul numeric personal ale rănitului, precum și furnizorul de servicii medicale care asigură tratamentul și, după caz, statul în care se află unitatea medicală.

(2) Pe baza listei prevăzute la alin. (1), Ministerul Sănătății verifică conformitatea datelor furnizate de însoțitor cu informațiile obținute de la furnizorul de servicii medicale și întocmește o situație centralizatoare, cu confirmarea perioadelor de tratament, pe care o transmite Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, în termen de maximum 15 zile de la primirea listei.

(3) Situația centralizatoare prevăzută la alin. (2) va conține numele, prenumele și codul numeric personal ale rănitului, furnizorul de servicii medicale în care s-a efectuat tratamentul și, după caz, statul în care se efectuează tratamentul.

(4) Ministerul Sănătății și Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială stabilesc pe bază de protocol procedura de transmitere a documentelor prevăzute la alin. (1) și (2).

Art. 5. — (1) În situația în care rănitul primește tratament atât în țară, cât și în străinătate, ajutoarele suplimentare prevăzute la art. 1 se pot acorda însoțitorului atât pentru perioada de tratament în străinătate, cât și în țară.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), dacă perioada de 30 de zile este compusă atât din perioade de tratament în țară, cât și din perioade de tratament în străinătate, sumele cu titlu de ajutor suplimentar se vor acorda după cum urmează:

a) dacă a fost plătit inițial ajutorul suplimentar pentru însoțitorul rănitului aflat la tratament în străinătate și nu au fost epuizate cele 30 de zile pentru care s-a acordat ajutorul suplimentar și ulterior tratamentul s-a continuat în țară, acesta se diminuează cu suma corespunzătoare numărului de zile pentru care ajutorul s-a plătit, dar care nu au fost înregistrate efectiv în străinătate;

b) dacă a fost plătit inițial ajutorul suplimentar pentru însoțitorul rănitului aflat la tratament în țară și nu au fost epuizate cele 30 de zile pentru care s-a acordat ajutorul suplimentar și ulterior tratamentul s-a continuat în străinătate, suma se completează cu suma corespunzătoare numărului de zile din străinătate.

Art. 6. — (1) În situația în care perioada de tratament depășește 30 de zile, însoțitorul depune o nouă cerere, după caz, la agenția teritorială în cărei rază teritorială domiciliază sau la Agenția Națională pentru plăți și Inspecție Socială sau la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Ministerului Afacerilor Externe, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea perioadei de 30 de zile.

(2) Depunerea cererii prevăzute la art. 3 alin. (1), precum și a celei prevăzute la art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 925/2015 se face ori de câte ori se înregistrează una dintre situațiile care conduc la acordarea ajutorului de urgență prevăzut de Hotărârea Guvernului nr. 925/2015, precum și de prezenta hotărâre.

Art. 7. — (1) Plata ajutoarelor suplimentare se face în baza cererii prevăzute la art. 3 alin. (1) și a celei prevăzute la art. 6 alin. (1), în tranșe de câte 30 de zile de însoțire calculate începând cu ziua următoare celei în care rănitul a fost externat.

(2) Ajutorul suplimentar se acordă pentru fiecare zi de însoțire din perioada de efectuare a tratamentului. În situația în care perioada pentru care s-a efectuat plata ajutorului suplimentar este mai mare decât perioada de tratament confirmată de Ministerul Sănătății în baza situației centralizatoare prevăzute la art. 4 alin. (2), însoțitorul are

obligația de a returna sumele încasate necuvenit la agenția teritorială, care a efectuat plata ajutorului.

(3) În vederea recuperării sumelor prevăzute la alin. (2), perioada de însoțire la tratament pentru care se acordă ajutorul suplimentar se realizează de către Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială prin agențiile teritoriale, din 3 în 3 luni de la data efectuării primei plăți a ajutoarelor suplimentare, dar nu mai târziu de 31 octombrie 2016, pe baza situației centralizatoare prevăzute la art. 4 alin. (2).

(4) În situația în care se constată că au fost acordate sume cu titlu de ajutoare suplimentare pentru un număr de zile mai mare decât cel efectiv din perioada de tratament confirmată de Ministerul Sănătății în baza situației centralizatoare prevăzute la art. 4 alin. (2), acestea se recuperează de la însoțitor după cum urmează:

a) prin compensare cu sumele la care însoțitorul are dreptul pentru perioada următoare potrivit prezentei hotărâri sau potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 925/2015;

b) prin achitarea de către însoțitor a sumei încasate necuvenit, în contul agenției teritoriale deschis la Trezoreria Statului sau la sediul acesteia prin casierie, până la 30 noiembrie 2016.

(5) Pentru recuperarea sumelor în condițiile prevăzute la alin. (4) lit. b), agențiile teritoriale vor notifica beneficiarul cel mai târziu până la data de 30 noiembrie 2016 cu specificarea modalităților de plată a sumelor de restituit.

Art. 8. — Prin derogare de la prevederile art. 37 și 38 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea ajutorului suplimentar nu se impune efectuarea de anchete sociale.

Art. 9. — Ajutoarele suplimentare prevăzute de prezenta hotărâre se suportă din sume alocate de la bugetul de stat în anul 2016, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, la capitolul 68, titlul 57, subcapitol 57.02.01 — ajutoare de urgență, iar plata acestora se efectuează de Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, prin agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, în a cărei rază teritorială locuiesc însoțitorii.

Art. 10. — (1) Sumele acordate cu titlu de ajutor suplimentar potrivit prezentei hotărâri nu se iau în calcul la stabilirea altor drepturi și obligații și nu pot fi urmărite silit.

(2) Sumele acordate cu titlu de ajutor suplimentar potrivit prezentei hotărâri, recuperate potrivit art. 7 alin. (4), nu sunt purtătoare de dobânzi sau penalități de întârziere.

Art. 11. — În situația în care, în baza prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 925/2015, au fost recuperate sume cu titlu de ajutor de urgență de la beneficiarii acestora sau urmează ca acestea să fie recuperate, prevederile art. 7 alin. (4) și art. 10 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,

Claudia-Ana Costea

p. Ministrul finanțelor publice,

Daniela Pescaru,

secretar de stat

Ministrul sănătății,

Patriciu-Andrei Achimaș-Cadariu

Ministrul afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

București, 3 februarie 2016.

Nr. 34.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind impozitele, contribuțiile și alte sume reprezentând creanțe fiscale, care se plătesc de contribuabili într-un cont unic

Având în vedere prevederile art. 163 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Nomenclatorul obligațiilor fiscale datorate la bugetul de stat care se plătesc în contul unic 20.A.47.01.00 „Sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic, în curs de distribuire”, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Nomenclatorul obligațiilor fiscale datorate bugetelor asigurărilor sociale și fondurilor speciale, care se plătesc în contul unic 55.02 „Disponibil al bugetelor asigurărilor sociale și fondurilor speciale, în curs de distribuire”, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Obligațiile fiscale cuprinse în nomenclatorul prevăzut în anexa nr. 1 se plătesc de către contribuabili în contul unic 20.A.47.01.00 „Sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic, în curs de distribuire”, deschis pe codul de identificare fiscală al contribuabililor, la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul organului fiscal la care aceștia sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe.

Art. 4. — Obligațiile fiscale cuprinse în nomenclatorul prevăzut în anexa nr. 2 se plătesc de către contribuabili în contul 55.02 „Disponibil al bugetelor asigurărilor sociale și fondurilor speciale, în curs de distribuire”, deschis pe codul de identificare fiscală al contribuabililor, la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul organului fiscal la care aceștia sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — (1) Prezentul ordin se utilizează pentru plata în contul unic a impozitelor și taxelor datorate începând cu 1 ianuarie 2016, prevăzute în anexele nr. 1 și 2.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.294/2007 privind impozitele, contribuțiile și alte sume reprezentând creanțe fiscale, care se plătesc de contribuabili într-un cont unic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 26 septembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și organele fiscale din subordine vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mihai Gogancea-Vătășoiu

NOMENCLATORUL OBLIGAȚIILOR FISCALE

datorate la bugetul de stat, care se plătesc în contul unic 20.A.47.01.00 „Sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic, în curs de distribuire”

Nr. crt.	Denumirea creanței fiscale	Temeiul legal
1	Impozit pe venitul din salarii	Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare
2	Impozit pe venitul din pensii	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
3	Plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual, datorate de instituții de credit, persoane juridice române, și de sucursalele din România ale instituțiilor de credit, persoane juridice străine	art. 13 și 41 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
4	Impozit pe profit/plăți anticipate în contul impozitului pe profit anual datorat/datorate de persoane juridice române, altele decât cele de la pct. 3, precum și de persoane juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene	art. 13 și 41 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
5	Impozit pe profit/plăți anticipate în contul impozitului pe profit anual datorat/datorate de persoane juridice străine, altele decât cele prevăzute la pct. 3	art. 13 alin. (1) lit. b), c) și d), art. 38, art. 41, art. 233 alin. (4) și art. 234 alin. (4) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
6	Impozit pe dividende distribuite/plătite persoanelor juridice	art. 43 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
7	Impozit pe veniturile microîntreprinderilor	art. 47 și 56 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
8	Impozit pe veniturile realizate de persoanele fizice dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului II din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
9	Impozit pe veniturile realizate de persoanele fizice dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului III din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
10	Impozit pe veniturile din drepturi de proprietate intelectuală	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
11	Impozitul pe veniturile din arendarea bunurilor agricole	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
12	Impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice	art. 97 și 132 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
13	Impozit pe veniturile din dobânzi	art. 97 și 132 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
14	Impozit pe veniturile din lichidarea unei persoane juridice	art. 97 și 132 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
15	Impozit pe veniturile din premii	art. 110 și 132 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
16	Impozit pe veniturile din alte surse	art. 114, 115 și 132 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare

Nr. crt.	Denumirea creanței fiscale	Temeiul legal
17	Impozit pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente	art. 223 alin. (1) lit. a), art. 224 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state
18	Impozit pe veniturile din dobânzi obținute din România de persoane nerezidente	art. 223 alin. (1) lit. b) și c), art. 224, 233 și 234 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state
19	Impozit pe veniturile din redevențe obținute din România de persoane nerezidente	art. 223 alin. (1) lit. d) și e), art. 224, 233 și 234 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state
20	Impozit pe veniturile din comisioane obținute din România de persoane nerezidente	art. 223 alin. (1) lit. f) și g), art. 224, 233 și 234 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state
21	Impozit pe veniturile obținute din România de persoane nerezidente din activități sportive și de divertisment	art. 223 alin. (1) lit. h), art. 224, 233 și 234 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state
22	Impozit pe veniturile reprezentând remunerații primite de persoane juridice nerezidente care acționează în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române	art. 223 alin. (1) lit. j), art. 224 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state
23	Impozit pe veniturile din servicii prestate de persoane nerezidente	art. 223 alin. (1) lit. i), k), l), art. 224, 233 și 234 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state
24	Impozit pe veniturile obținute de persoane fizice nerezidente din premii acordate la concursuri organizate în România	art. 223 alin. (1) lit. m), art. 224, 233 și 234 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state
25	Impozit pe veniturile obținute la jocuri de noroc practicate în România de persoane fizice nerezidente	art. 223 alin. (1) lit. n), art. 224 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state
26	Impozit pe veniturile din lichidarea unei persoane juridice române realizate de persoane nerezidente	art. 223 alin. (1) lit. o), art. 224 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state
27	Vărsăminte de la persoanele juridice, pentru persoanele cu handicap neîncadrate	Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare
28	Vărsăminte din profitul net al regiilor autonome	Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, aprobată cu modificări prin Legea nr. 769/2001, cu modificările și completările ulterioare
29	Impozit pe veniturile din jocuri de noroc	art. 110 și 132 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
30	Impozit pe veniturile realizate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la fiduciar la beneficiarul nerezident	art. 223 alin. (1) lit. p), art. 224 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state

NOMENCLATORUL OBLIGAȚIILOR FISCALE
datorate bugetelor asigurărilor sociale și fondurilor speciale, care se plătesc
în contul unic 55.02 „Disponibil al bugetelor asigurărilor sociale și fondurilor speciale, în curs de distribuire”

Nr. crt.	Denumirea creanței fiscale	Temeiul legal
1	Contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați	Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare
2	Contribuția de asigurări sociale datorate pentru persoanele fizice care beneficiază de drepturi bănești lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare
3	Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru șomeri	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată
4	Contribuția de asigurări sociale datorată de angajator	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare
5	Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 346/2002, republicată
6	Contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările ulterioare
7	Contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate datorată pentru persoanele fizice care beneficiază de drepturi bănești lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare.
8	Contribuția de asigurări sociale de sănătate, pentru persoanele care se află în concediu medical pentru incapacitate de muncă, din cauză de accident de muncă sau boală profesională, suportat de angajator, conform Legii nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare, și alte deduceri conform legislației specifice privind contribuțiile sociale	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare
9	Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de pensionari pentru partea de venit care depășește valoarea unui punct de pensie	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare
10	Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru persoanele care execută o pedeapsă privată de libertate sau se află în arest preventiv	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare
11	Contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele aflate în concediu și indemnizație pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani și în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani sau se află în concediu și indemnizație pentru creșterea copilului cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 și 7 ani	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare

Nr. crt.	Denumirea creanței fiscale	Temeiul legal
12	Contribuția pentru asigurări sociale de sănătate datorată de angajator	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare
13	Contribuția pentru concedii și indemnizații datorată de persoanele aflate în șomaj	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare
14	Contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoanele juridice sau fizice care au calitatea de angajator	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare
15	Contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare
16	Contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare
17	Contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare
18	Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru persoanele fizice care beneficiază de ajutor social	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare
19	Contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate datorată pentru persoanele reținute, arestate sau deținute care se află în centrele de reținere și arestare preventivă organizate în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, pentru străinii aflați în centrele de cazare în vederea returnării ori expulzării, precum și pentru cei care sunt victime ale traficului de persoane, care se află în timpul procedurilor necesare stabilirii identității și sunt cazați în centrele special amenajate potrivit legii	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare
20	Contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate datorată pentru persoanele fizice care se află în executarea unei măsuri educative ori de siguranță privative de libertate, respectiv persoanele care se află în perioada de amânare sau de întrerupere a executării pedepsei privative de libertate	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare
21	Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru personalul monahal al cultelor recunoscute	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare
22	Contribuția individuală de sănătate datorată pentru persoanele, cetățeni români, care sunt victime ale traficului de persoane, pentru o perioadă de cel mult 12 luni	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare
23	Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator pentru persoanele care se află în concediu medical pentru incapacitate de muncă, ca urmare a unui accident de muncă sau boală profesională, suportată din Fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, conform Legii nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare

Nr. crt.	Denumirea creanței fiscale	Temeiul legal
24	Contribuția individuală de asigurări sociale datorată de persoanele care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
25	Contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
26	Contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele care realizează venituri obținute dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului II din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
27	Contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele care realizează venituri din arendarea bunurilor agricole, în regim de reținere la sursă a impozitului pe venit	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare
28	Contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele care realizează venituri obținute dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului III din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare	Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

